

2.2. Lovforslaget indeholder hjemmel for politiet til at nedlægge forbud mod ophold i bestemte ejendomme. Der sigtes navnlig til de såkaldte rockerborger, der kan være egnede angrebsmål bl.a. i kraft af, at der regelmæssigt er flere medlemmer af den pågældende rockergruppe til stede på samme tid.

Udgangspunktet er, at forbud pålægges enkeltpersoner individuelt. Betingelserne er, at der er tale om en ejendom, der tjener som tilholdssted for den gruppe, som den pågældende person tilhører eller har tilknytning til, og at den pågældendes tilstedeværelse i ejendommen og omstændighederne i øvrigt skønnes at indebære risiko for angreb, der vil være til fare for personer, der bor eller befinder sig i nærheden af ejendommen.

Der kan forekomme tilfælde, hvor det, f.eks. af tidsmæssige grunde, ikke er muligt at meddele individuelle forbud. Der kan også tænkes tilfælde, hvor der er behov for at nedlægge forbud mod adgang til en ejendom, der ikke tjener som tilholdssted for gruppen. På den baggrund indeholder lovforslaget endvidere hjemmel til at meddele et generelt forbud mod adgang til en bestemt ejendom, der således ikke nødvendigvis har karakter af tilholdssted i den nævnte forstand. Betingelsen er her, at der er betydelig risiko for angreb af den ovennævnte karakter.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Overtrædelse af forbud straffes med fængsel indtil 2 år.

2.3. Sager om nedlæggelse af forbud vil være omfattet af de almindelige forvaltningsprocessuelle regler i forvaltningsloven. Det betyder, at den, der er part i sagen, som udgangspunkt har krav på partsaktindsigt, partshøring, begrundelse m.v.

Oplysninger i forbudssagen vil imidlertid efter bestemmelsen i forvaltningslovens § 15 kunne undtages fra aktindsigt i det omfang, partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige interesser. Det kan f.eks. være nødvendigt at tilbageholde oplysninger af hensyn til forebyggelse, opklaring og forfølgning af lovovertrædelser, jf. § 15, stk. 1, nr. 3. Har politiet konkrete oplysninger om rivaliserende gruppers angrebsplaner, vil disse oplysninger kunne tilbageholdes, hvis udlevering f.eks. vil kunne føre til en optrapping af konflikten mellem grupperne eller afsløre politiets efterforskning.

Er en oplysning undtaget fra partsaktindsigt, vil begrundelsen for afgørelsen kunne begrænses i samme omfang, jf. lovens § 24, stk. 3, og der vil ikke skulle partshøres over oplysningen, jf. lovens § 19, stk. 2, nr. 4. Der skal – uanset oplysningernes karakter – heller ikke partshøres i hastende tilfælde som

nævnt i § 19, stk. 2, nr. 3, hvor partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for de offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse.

Det må antages, at de særlige undtagelsesbestemmelser i forvaltningsloven hyppigt vil kunne finde anvendelse i sager om nedlæggelse af forbud efter denne lov. Dette skyldes, at de oplysninger, der indgår i disse sager, ofte vil være af en sådan karakter, at de ikke uden betydelige skadevirkninger vil kunne udleveres, ligesom det i visse tilfælde af tidsmæssige grunde ikke vil være praktisk muligt at gennemføre partshøring. I de tilfælde, hvor partshøring skal foretages, vil den ske mundtligt. Der henvises i øvrigt herom til bemærkningerne til § 1, stk. 1 og 2, hvor fremgangsmåden ved meddelelse af forbud er nærmere beskrevet.

For at forbud kan få den tilsigtede virkning, bør politiet sikre, at offentligheden får kendskab til de nedlagte forbud, dog således at navnene på de pågældende personer ikke offentliggøres.

2.4. Et forbud kan påklages til Justitsministeriet, ligesom det kan indbringes for domstolene efter grundlovens § 63. Efter denne bestemmelse kan domstolene påkende ethvert spørgsmål om øvrighedsmyndighedens grænser. Hverken klage til Justitsministeriet eller indbringelse for domstolene vil have opsættende virkning. Spørgsmålet om lovligheden af et nedlagt forbud vil også kunne efterprøves under en straffesag om overtrædelse af forbudet.

### 3. Tilholdsbestemmelser i anden lovgivning

Der findes flere steder i lovgivningen regler, der giver mulighed for at give personer forbud mod at opholde sig i bestemte ejendomme.

Som eksempel kan nævnes bestemmelsen i § 31 i lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v. Efter denne bestemmelse kan politiet under visse betingelser forbyde personer at opholde sig som gæster i bestemte virksomheder.

Som et andet eksempel kan nævnes kondemneringsreglerne i lov om byfornyelse og boligforbedring. Efter lovens § 73, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen i tilfælde, hvor en ejendoms benyttelse skønnes at være forbundet med sundhedsfare eller brandfare, nedlægge forbud mod benyttelse af ejendommen eller en del af denne til boelse eller ophold for mennesker.

Endvidere kan nævnes bestemmelserne i beredskabslovens § 41, hvorefter enhver bl.a. har pligt til at overholde afspærringer og efterkomme politiets eller redningsberedskabets opfordring til at forlade det afspærrede område eller vejene hertil. Enhver skal ved ordre om evakuering inden for de givne fri-